

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11558/2024
15.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Немања Новак, адвокат из ..., против туженог "ДДОР Нови Сад" а.д.о. Нови Сад, чији је пуномоћник Тамара Кравица, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3870/20 од 31.01.2024. године, у седници одржаној 15.08.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3870/20 од 31.01.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4638/19 од 12.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име претрпљеног страха исплати 90.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, 3.000,00 динара на име трошкова састава захтева осигурања и на име издавања службене белешке и фотодокументације 1.510,00 динара, као и да јој накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 3870/20 од 31.01.2024. године, ставом првим изреке, делимично је преиначена првостепена пресуда у побијаном одбијајућем делу на име накнаде нематеријалне штете, на име издавања службене белешке и фотодокументације и у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је обавезан тужени да тужилци на име претрпљеног страха исплати 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 12.03.2020. године до исплате, на име издавања службене белешке и фотодокументације 1.510,00 динара, као и да јој накнади трошкове поступка у износу од 43.320,80 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је у преосталом делу жалба тужиле одбијена, а првостепена пресуда у преосталом побијаном одбијајућем, а непреиначеном делу, потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име трошкова жалбеног поступка исплати 15.160,40 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 403. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20) Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, сагласно одредби члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела 27.05.2019. године, а вредност предмета спора је 94.510,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија туженог није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

У конкретној ситуацији изјављена ревизија није дозвољена без обзира на чињеницу што је другостепеном одлуком преиначена првостепена пресуда у погледу одлуке о главној ствари. Ово јер се ради о спору мале вредности, па у таквој ситуацији правно дејство посебне процесне норме (члан 479. став 6. ЗПП) искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде, у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**